

НАРОД

Народ излази свакога дана по подне.

Штампарница се налази у улици Колумба број 6.

Власник
КРСТА Љ. МИЉЕТИЋ

Рукописи се не враћају!

Огласи и белешке наплаћују се по погодби.

Редакција је у улици Колумбо број 6.

ПИТАЊА ПРЕД ХИНЦОМ

За последња два месеца прилике и војне политичке потпуно измениле у Немачкој и од тога доба и у Немачкој не знају као што треба.

Раније су немачки војводи који управљају све тешкоће око исхране и непрестани велики пораз у крви можда правдати бар ратним успесима и надом скорог свршетак уласнога рата, али да им је куд и камо теже изићи пред фолум макар и тако по последњег немачког народа.

жали политичку ситуацију Немачке.

Фон Хинце је дошао на владу, када на истоку не постоји немачки борбени фронт; када немачка војска на истоку ни квалитативно ни квантитативно није оно, што је некада била. Али то баш и ствара велике незгоде фон Хинце-у, јер онога момента, кад је у Русији престала команда немачких фелдхера, настао је рад немачких политичара. О раду тих људи довољно јасно говоре њихови трагични свршетци.

У тако незгодним приликама питање је, шта може и шта ће фон Хинце предузети у Русији?

Стварати нов борбени фронт несмишљено је, јер Немачка нема на истоку према себи оружаног противника.

Решењем кризе обичном заменом личности са извесним низом неких нарочитих повластица Немачка би дала сведоштво о себи, да је и сувише забављена другим питањима, ако би тражила само јачу гаранцију за животе својих преставника.

Г. Хинце ће се сигурно задржати на увођењу и повећању немачких стражарских места у Русији, нарочито око амбасада и резиденција експоната кајзерових и Лудендорфових.

Те ће мере изазвати према Немцима још већи антагонизам и мржњу руских родољуба, који не могу мирно

гледати поред осталог, нарочито како мрски Немци принудним откупом цереалија сишу крв њихове несрећне домовине.

Неће бити никакво чудо, ако и поред утростручених стража судбина фон Хелфериха и фон Фалкенхајма буде слична Мирбаховој и Ајхорновој. Руска револуција, која је кадра да тако ненасито гута своју рођену децу, умеће прогутати и неколико немачких «фонов» ако дотле не прекипи чаша гнева увређеног народа, и његова срџба не излије на непозване и силом наметнуте госте и свугде вабију дисциплинованих «култур» и политик трегерак из ландштурма и ландвера.

Противници Немачке могу бити задовољни што је Немачка у својим критичним моментима место искусног и еластичног Килмана узела за министра спољних послова фон Хинце-а.

Немачки народ, као што се с грофом Мирбахом лако уверио, да је велика разлика између сплеткарске политике у Грчкој и оне рискантне у Русији, исто ће се тако лако уверити, да није исто бити политички опсепар у Мексику и крманош великог немачког царства у Берлину.

Утешно је за нас што кајзер, у најкритичнијим тренуцима, поставља на најделикатније политичко место „матроза“, који ће умети да води политику бар онако исто, као што је умео водити ескадре.

Француском контра-

офанзивом почела је, и ако неприметно, да попусти и чувена немачка дисциплина. Ову је дисциплину лако било одржавати све дотле, док је Немачка брала победе на свима странама, али већ после првих ратних неуспеха она је почела попустити. И ако се ово слабљење дисциплине још не осећа у самој Немачкој, оно се јасно очитује на њеним савезницима. Док је Немачкој бар привидно ишло добро, дотле су сви њени савезници били сложни и беспослушни, такмичили

се се у исказивању пријатељства и оданости према Немачкој и међусобно, али чим се је наслутило колебање и дезорганизација у Немачкој све пође сунуврат; и неће бити чудо, ако јој врло скоро њени савезници, не буду били тако одани као до сада, и поведу више бриге о својим сопственим рачунима.

Немачка стоји пред тешким и великим политичким проблемима, и може се бити задовољан, што су јункери изабрали баш маринца фон Хинце-а да их решава.

тукао га. Ту је највише страдала немачка царска гарда коју је Фош бадио у Сен Гонске баруштине.

Са успехом је водио битку на Исеру и за цео свој рад добио сјајну и јавну хвалу од маршала Френча. У марту ове године постао је главни командант Савезничких војска на западном фронту.

Своју високу војничку способност најбоље је посведочио у последњем покушају Немаца да пређу Марну и да се дочепају Париза. Користећи се неповољним положајем непријатеља, он му је прво осујетио све покушаје да на боковима прошири свој главни успех, није му дао да по преласку Марне много одмакне од њене леве обале, напао га је са оба бока и натерао на одступање које још траје.

МАРШАЛ ФОШ

Јучерашњи радиограм донео нам је указ, којим је председник француске републике произвео ђенерала Марша у чин маршала и следеће писмо Клемансоа на основи кога је тај акт извршен:

Париз, 5 авг. 1918
Господине председниче,
...Указом од 24 децембра 1916. г. први пут је обновљено достојанство маршала. Част ми је да вам поднесем у име владе, и могу да тврдим у име свих Француза, указ којим се ђенералу Фошу даје ова висока народна награда.

Ђенерал Фош и његове дивне трупе победиле су непријатеља у тренутку, кад је он предузео офанзиву на фронту од 100 километара, рачунајући да ће решити рат и наметнути немачки мир, који би значајно роштво света.

Клемансо.

Нови маршал Фош, који је још пре рата био маркантна фигура у францус-

ком ђенералштабу, рођен је 4 августа 1851 године у Тарбесу у Гор. Пиринејске републике произвео ђенерала Марша у чин маршала и следеће писмо Клемансоа на основи кога је тај акт извршен:

Париз, 5 авг. 1918
Господине председниче,
...Указом од 24 децембра 1916. г. први пут је обновљено достојанство маршала. Част ми је да вам поднесем у име владе, и могу да тврдим у име свих Француза, указ којим се ђенералу Фошу даје ова висока народна награда.

Ђенерал Фош и његове дивне трупе победиле су непријатеља у тренутку, кад је он предузео офанзиву на фронту од 100 километара, рачунајући да ће решити рат и наметнути немачки мир, који би значајно роштво света.

Клемансо.

Нови маршал Фош, који је још пре рата био маркантна фигура у францус-

АУСТРИЈСКИ РАЗЛОЗИ

Рим. — Тек данас јавно мњење у Аустрији може да дозна појединости о крвавом поразу на Пјави. Аустријска врховна команда се труди, да докаже како су били постигнути сви намењени објективи, а ти објективи били би: задржавање италијанске војске и спречавање да не упуте појачања у Француску. Становништво у Аустрији признаје данас, да ни једна битка није била тако припремана у детаље. Зато што се тиче артиљеријске припреме, аустријска команда изјављује, да је на неким тачкама фронта било сконцентрисано до 100 тонова разног калибра. 250 тонова је било положено на брдима а 160 на Пјави. Муниције је

ФЕЉТОН ГОСПОЂА ПАРИС

Потврдих да је никад ништа чуо; и посматрах жену која прође, не видећи нас, шапајући, корачајући озбиљно и лагано, као што је без сумње ишла античке жене. Морала је имати прилике тридесет пет година, али је још била лепа, врло лепа, ма да мало већела.

И г. Мартини ми ово исприча.

II

Г-ђа Парис, рођена Конселовд, удала се годину дана пред рат 1870 за г. Париса, државног чиновника. Она је била лепа, млада, енергична, исто тако нежна и несебна као што је деснице постала крупна и жалосна.

Она је нерадо примила г. Париса, који је био један од оних малих трбушатах људи са кратким ногама, који каскају у својим гаћама увек врло широким.

После рата у Антвепу је дошао један гранични батаљон, под командом г. Жана де Кармелен, једног младог официра, одликованог за време рата; који је дошао овде само зато да добије своја четири галона.

Како је јако чамео у својој тврђавици, у овом критичњаку који га је гушио, опасан двоструким бедемима огромних зидова — мајор је често ишао у шетњу на рт, врсту парка или борове шуме, коју су хлади-

ли сви ветрови са пучине.

Ту је сусрео г-ђу Парис која је такође долазила лети у вече да удише свеж ваздух под дрвећем. Како су се заволили? Они су се сретали, посматрали се, и кад се не би видели, мислили једно на друго, без сумње. Слика младе жене са мрким зеницама, црним косама, бледим лицем, лепе и свеже жене Југа која је покљивала своје зубе смејући се, играла је пред очима младом официру, који је настављао шетњу једећи своју цигару место да је пуши; а слика младог мајора, утегнутог у своју тунику, одевеног у црвене чакшире и окићеног златом, са плавим брком који се увијао на усницама, морала је у вече излазити пред очи г-ђи Парис, кад јој се на вечеру враћао муж, рђаво обријан, рђаво

одевен, трбушат и са кратким ногама.

Због честог сусретања, они би се може бити насмејали видећи се поново; а због тог виђања, они су уобразили да се познају. Извесно, он ју је поздрављивао. Она је била изненађена и поклонила се, тако мало, управо колико да не изгледа неучтива. Али после петнајест дана он јој је слао свој поздрав, надалека, пре него што би и били једно поред другог.

Он јој је говорио. О чему? О заласку сунца без сумње. И они су му се дивили заједно, али загледајући при том много чешће једно другом у очи него у хоризонт. И свих вечери за читаве две недеље то је био банални и стални разлог разговору од неколико минута.

Затим они су се одважи-

ли да направе неколико корака заједно, разговарајући се о чему му драго; али њихове очи већ су говориле хиљаду много интимнијих ствари, оних тајних, дивних ствари, чији се одсвев види у мекоти и емоцији погледа, а од којих удара срце, јер оне боље исповедају душу него признање.

После је он морао узети њену руку и мупати оне речи које жена погађа, правећи се као да их није ни чула.

И признали су једно другом да се воле, не показавши то ничим сензуалним ни бруталним.

Она је била препуна нежностима у ово време, али он је хтео ићи још даље. И он је гоњаше сваки дан све ватреније да се одавоје његовој силној жељи.

Она се одупирала, није

хтела, изгледала решена да не попусти.

Једно вече, међутим, она му каже као случајно: «Мој муж путује за Марсељ. Тамо ће остати четири дана».

Жан де Кармелен се баци пред њене ноге, преклињући да му отвори врата то исто вече око једанајест сати. Али она није ни слушала и вратила се љута.

Мајор је био страшно нерасположен цело вече; а сутра, зором, он се, бесан од љутине, шетао бедемима, идући од добошарске школе до школе водне, и сипајући казне и на официре и на војнике, као да се камењем бацао у гомилу.

Али вративши се на ручак, он вађе под својом сервиетом, у једном завоју, ове три речи: «Вечерас, десет сати».

— Наставиће се —

